

"Meselâ, seninle biz beraber bir memlekette bulunuyoruz... Seninle biz sahrâ-yı kebir gibi bir mevkideyiz..." Buradaki iki temsili açar mısınız?

Risale-i Nur Külliyyatı'nda imanla küfrün, Kur'an şakirtleriyle felsefe tilmizlerinin mukayeselerinin yapıldığı çok dersler vardır. Üstadımız bunlara bir örnek olmak üzere ["İkinci"](#) ve ["Sekizinci Söz'lere bak..."](#) buyuruyor.

Bu derste verilen iki temsil o derslerin bir hulasası gibidir. Ana hatlarıyla hatırlayacak olursak:

Küfür ve dalâlet gözlüğüyle bakan insan, bu âlemi sahipsiz ve insanı da vazifesiz zanneder. Halbuki Kur'ânın bildirdiğine göre, her şey Allah'ı hamd ile tesbih etmekte ve O'nun verdiği fitrî vazifeleri aksatmadan yapmaktadırlar. Bu memurlar kendi başlarına buyruk değil, "cünudullah"tırlar, yani Allah'ın askerleridirler. Yıldızlar da O'nun askeridirler, atomlar da. Mikroplar da O'nun emrindedirler, rüzgârlar, yağmurlar, yıldırımlar da.

Her şeyiyle Allah'a itaat eden ve O'nu tesbih eden şu kâinatın en mükemmel meyvesi olan insan da bu kaideden hariç olamaz. O da kendisine İlâhî fermanlarla verilen vazifeleri büyük bir hassasiyetle yerine getirmekle mükelleftir.

Bu âlemde hiçbir şey kararında kalmayıp daima değişmekte, böylece yeni âlemler yaratılmakta, yeni misafirler dünyaya gelmektedir. Temsilde bu daimî değişim "kum denizi fırtınasına" benzetilmiştir. Bu fırtınayla bütün nutfeler bebek, yumurtalar civciv, çekirdekler ağaç olmakta, bütün çocuklar gençlik çağına sevk edilirken, bütün ihtiyarlar kabir âlemine göçmekte ve yerlerine yeni çekirdekler, ayrı nutfeler, başka yumurtalar ve farklı insanlar yaratılmaktadır.

İnsanlar hiçlik karanlığından değil, Allah'ın ilminden ve iradesinden geldikleri gibi, yine ölümlerle hiçliğe atılmayıp Üstadımızın ifadesiyle "bu dünyadan daha güzel bir âlem"e göç etmektedirler.

Dünya, kendi mamullerini kendi içinde tüketip mahveden bir fabrika değil, cennet ve cehenneme mahsuller gönderen bereketli bir tarladır. Hastalıklar ve musibetler de âhiret namına güzel meyveler verirler.

Âlemde çirkinlik yoktur. Her şey ya bizzât güzeldir yahut neticeleri itibariyle güzeldir. Hayat güzel olduğu gibi ölüm de güzeldir. Birincisiyle insan bu dünyaya adım atarken, ikincisiyle âhiret âlemine göç eder.

İnsan, sahipsiz ve hamisiz bir mahlûk değildir. Ana rahmindeki bütün safhaları

Allah'ın ilmi ve iradesiyle geçtiği gibi, dünya hayatının bütün devrelerini de yine O'nun rahmet ve inayetiyle tamamlar ve ahirete doğru yol alır.

Bu dersin sonunda ifade edildiği gibi "şu dünya, gayet kerîm bir zâtın misafirhanesi, insanlar dahi onun misafirleri, memurları, istikbal dahi cennet gibi güzel, rahmet gibi şirin ve saadet-i ebediye gibi parlak"tır.